

Carel-Jan Engel over ervaringen rond het Oracle-rdbms

De wereld van Oracle

De titel van deze aflevering ontleen ik voor één keer aan de DB2-column van Klaas Brant. Van 24 tot en met 27 juni heb ik mijzelf ondergedompeld in het "Oracle World"-event in Kopenhagen. En het moet gezegd, *I've enjoyed every minute of it*. Bijna dan. Onderdompelen was het in meerdere betekenissen van het woord. Dinsdagavond werd ik ondergedompeld in de whiskey-verzameling van Morgens Nørsgaard, mede-oprichter van het Oak Table Network, een groep Oracle-technieuten die verder gaan dan dat andere OTN. Vakidioten, prettig gestoorde en alles wat daartussenin valt. De club dankt zijn naam aan het grootste meubelstuk in Nørsgaards woonkeuken, een kleine dertig kilometer van de Deense hoofdstad. Na deze dinsdagavond beviel me woensdagochtend wat minder. Misschien zat er toch wat in die stelling van Brant in DB/M 2.

Even serieus, ondergedompeld voelde ik me ook in de massa mensen die afkwam op de keynotes van Mark Jarvis, dinsdagmiddag, en Larry Ellison op woensdagmiddag. Jarvis was weer ouderwets op dreef, met zijn boodschap verpakt in een aantal sketches met onder anderen René Bonvanie. Je moet ervan houden, maar de toon was gezet. RAC gaat het helemaal maken! Woensdag deed Larry het nog eens dunnetjes over. Neem dat laatste letterlijk. Ik heb Ellison nu een keer of vier meegemaakt. Dat waren steeds uiterst onderhoudende toespraken, waarbij het publiek op het juiste moment met een grap en een grol bij de les werd gehaald. Hij had nu duidelijk z'n dag niet. Liep het podium op, riep "first slide", en begon een droog verhaal. Vrijwel geen humor, geen pakkende presentatie. Zo plotseling als het begon, was het weer afgelopen. Opeens een "thank you", en dat was het dan. Tijdens de gelegenheid tot het stellen van vragen begon de zaal al leeg te lopen.

Had Ellison dan helemaal niets te vertellen? Dat wel. Ook hij hamerde het erin: RAC wordt de oplossing voor de toekomstige capaciteitsproblemen. Nu is nog maar 20% van de wereldwijd beschikbare informatie in databases opgeslagen. Dat gaat -zo hopen misschien wel alle lezers van DB/M- veranderen; zware databaseservers worden nodig. Koop geen grote machines, draai geen DB2 of SQL Server. Die twee draaien in hun clustered omgeving, aldus Ellison, op basis van een 'shared nothing'-architectuur, die, schat hij in, alleen interessant is om benchmarks te draaien, en SAP wordt er niet op gecertificeerd. Dat heeft dan ook dramatische gevolgen: *shared nothing, does nothing*. Larry's advies: alleen kopen als je werk het draaien

van benchmarks is. Wil je applicaties draaien, koop dan wat anders (Oracle dus).

In één moeite door werd OPS, de oude cluster-technologie van Oracle, op dezelfde hoop geveegd. Leuk voor de marketing, leuk voor de benchmarks, maar eigenlijk veel te complex om in productie-omgevingen te gebruiken. Een slag in het gezicht van de klanten van de clustertechnologie van het eerste uur. Hebben zij dan hun geld over de balk gegooit? Maar met RAC wordt 'alles anders'. Vrijwel lineaire schaalbaarheid, goedkope hardware - het is de belofte van de toekomst. Ik hoop dat RAC-klanten van het eerste uur niet over een paar jaar eenzelfde opmerking te horen krijgen van de hoogste baas van hun leverancier. Marketing loopt nu eenmaal een paar stappen voor de techniek uit; maar ik heb RAC zien draaien, en ik denk dat het een veelbelovende techniek is. Er moeten nog wat beloften worden ingelost en het licentiebeleid moet nog uitkristalliseren, maar dan kan het best wat worden.

Barry Goodwin, Oracle's VP voor Outsourcing, EMEA, vertelde mij dat het bedrijf erop mikt binnen enkele jaren een kwart van de omzet te behalen uit hosting van databases. Oracle host een systeem voor 5% van de listprijs per maand. Voor de genoemde doelstelling zal 55% van de verkochte licenties gehost moeten worden. Dat nog wel een aardverschuiving teweeg brengen voor dba's. Voor Oracle is dit in elk geval een middel om ervoor te zorgen dat gebruikers niet meer jarenlang met een oude versie blijven draaien: gehoste databases zullen voortdurend op het laatste release- en patchlevel worden gehouden.

Via een wat andere marsroute -minder plichten, meer keuze- lijkt het doel hetzelfde als wat Microsoft voor ogen staat met het veel bekritiseerde licentiebeleid. Nu de systemen eigenlijk alle gewenste opties wel zo'n beetje bevatten, valt het de vendors steeds moeilijker vernieuwingen te bedenken die de gebruiker spontaan verleiden tot het aanschaffen van een nieuwe release. Uit commerciële noodzaak slaan zij nieuwe wegen in. Dan heeft de methode van Oracle toch mijn voorkeur: ik kan tenminste kiezen het heft in eigen hand te houden en nog jarenlang blijven werken met een prima functionerende versie 7.3.4.5. Waarom niet, als alles prima functioneert? ●

Carel-Jan Engel (cjpengel.dbalert@xs4all.nl) is onafhankelijk Oracle-specialist op het gebied van database-ontwerp, troubleshooting en tuning.